

NeDenSiz

NDS GAZETECİLİK KULÜBÜ YEREL-SÜRELİ YAYINI / SAYI 1 - MAYIS 2008

N. Yağız ÖZKAN

Fırtına

Ağlıyorum, ağlıyorum
Her hıçkırığıım bin gözyaşı
Soluksuzca ađlıyorum
Bazen NeDenSizce, birden
Bazen kendimden geçerek
Her zaman söylediğim bir şarkıyı şimdi söyleyemiyorum
Uzanıp tutamamak gibi
Şikâyet etmiyorum, edemiyorum
Sanki bütün çizgiler önceden çizilmiş
Noktası konmuş cümlelerimin
Sonunu beklerken
Her nefeste yeniden başlar gibi
Konuşurken sesimi duyamıyorum
Silmek istedikçe daha çok kazınan belirsizlik
Tuttuđum o eli şimdi hissedemiyorum
Damarlarımdaki kan ters yönde akmaya başlıyor
Kesiliyor sesim
Olanları benimsemektense
Olmayana inanmak gibi
Söylemeye çalışıyorum, söyleyemiyorum
Anlatmak bir çare gibi görünürken
Kendi gerçeklerinde bođulmak gibi
Söylenecek olan söylenmiş
Anlamı yok satırların
Kendini öldürmeye çalışırken
Seni öldüren düşünceler gibi
Ağlıyorum, ağlıyorum
Her hıçkırığıım bin gözyaşı
Her damla kalbimin çığlık atışı
Her çığlık bin kelime, bin cümle
Her cümle bir anlam arayışı
Kendimi arıyorum, bulamıyorum
Aynadaki o donuk silüetim
Bomboş bakan gözlerim
Vücudumla ruhumun ayrılışı gibi
Başımı koyduğum yastığıın
Her gün beni yatađa gömüştü gibi
Her soru ölüm, her bilinmeyen bataklık gibi
Kendimi sonsuz sessizliğe bırakıyorum
Konuşmuyorum, düşünmüyorum, hissetmiyorum
Hissetmek bana acı veriyor biliyorum
Sessizlikle bütünleşiyorum ve sadece onu dinliyorum
Ama sessizlik bile beni avutmuyor
Bense umudumu kesmiyorum, sabırla çıkartacağı fırtınayı bekliyorum
Alıp ruhumu götürsün diye..
Ve gidiyorum.. Arkama bakmadan gidiyorum
Fırtınanın götürdüğu yere.

Merve Özerman

NeDenSiz

SAYI 1 - MAYIS 2008

Yerel-Sürelî Yayın

Türkçe, İngilizce, Fransızca

İMTİYAZ SAHİBİ

Suzan Sevgi

Notre Dame De Sion Fransız Lisesi

Türk Müdür Başyardımcısı

Cumhuriyet Cad. 205 34373 Harbiye / İSTANBUL

SORUMLU MÜDÜR

Müjgan Aral

Notre Dame De Sion Fransız Lisesi

Edebiyat Öğretmeni

Cumhuriyet Cad. 205 34373 Harbiye / İSTANBUL

YÖNETİM YERİ ADRESİ

ÖZEL NOTRE DAME DE SION

FRANSIZ LİSESİ

GAZETECİLİK KULÜBÜ

Cumhuriyet Cad. 205 34373 Harbiye / İSTANBUL

Telefon: 0212 219 16 97 Faks: 0212 231 86 84

www.nds.k12.tr ndsl@nds.k12.tr

TÜRKÇE YAYIN KURULU SORUMLUSU

Müjgan Aral

TÜRKÇE YAYIN KURULU

Hazal Yalaman

Deniz Odabaşoğlu

Elif Elgin

Merve Özerman

Esra Akıncı

Fulden Tezer

Ahmet Germirli

Atay Benzonana

Merih Solaklar

Esra Tunçay

Gülce Özkara

İNGİLİZCE YAYIN KURULU SORUMLUSU

Esra Elbeyli

İNGİLİZCE YAYIN KURULU

Seda Çesmebaşı

Sinan Sevim

Mina Ekici

Nora Çizmeci

Ece Harputlu

TASARIM ve OFSET HAZIRLIK

yeşerim Matbaacılık

0212 481 69 95

www.yeserimmatbaa.com.tr

bilgi@yeserimmatbaa.com.tr

BASKI

Murat Ofset Ltd. Şti.

Emintaş Sanayi Sitesi 103/56

Topkapı / İstanbul

0212 567 52 24

Bu Sayıda

Fırtına	2
Beni hatırlayınız.....	4
Sırdaşım	4
Sunay Akın'la Tek Oyuncak Müzemizde	5
Günseli Kato'nun Atölyesinde	6
Afrika'nın Gözü Yaşlı Kedisi.....	7
Küçücük Bir Kız	8
Bir Kaç Dize Düşürdünüz Sanırım	8
Düşlerimdeki Dünya	10
Felsefe Niçin Gereklidir?.....	11
Sessizlik.....	12
Kendim Olmak	14
Doğa	15
Garip ama gerçek.....	16
En İyi Temizlik Maddesi.....	16
İlginç Rekorlar	17
What is simit?.....	18
2007: the year of Mevlana Jelaleddin Rumi.....	20
Erasmus: Education and Culture.....	22

Merhaba,

Okulumuzun Gazetecilik Kulübü tarafından hazırlanan bu dergide öncelikle "içimizdeki sesler"e yer vermeyi uygun bulduk; çünkü pek çok öğrencimizin kimseyle paylaşma olanağı bulamadığı şiirler, öyküler, denemeler yazdığını biliyorduk. Bunları, herkesle paylaşmak ve henüz cesaretini toplayamayan gençlerimizi de yüreklendirmek istedik. Öğretmenlerimizin de yardımlarıyla nice okunası yazıyı dergimize kazandırdık.

Ayrıca Gazetecilik Kulübü öğrencileri de ilgi alanları doğrultusunda araştırmalar, geziler, incelemeler yaptılar ve yazılarıyla dergimizi renklendirdiler.

Bu derginin yayımlanmasında emeği geçen herkese teşekkür ediyor, yazılarınızı bekliyoruz.

Müjgan Aral

Yayın Kurulu Sorumlusu

Editorial

Thrilled once again to be friends with you- smaller in size, different in concept but not less in context, we hope that you will also enjoy being friends with us in this new joint venture.

So, are you ready to think local with traditional simit and Mevlana Jelaleddin-i Rumi but act global with Erasmus Program?

Esra Elbeyli İngilizce

Yayın Sorumlusu

"Beni hatırlayınız".

M.K. Atatürk

"Beni hatırlayınız"... Nedir o? Ölüm korkusu mu? "Yakışır mı Mustafa Kemal'e" demeyin, yakışır. Etten, kemikten olan herkes korkar ölümden, bu bilinmezlikten. İnsan ister ki bir zamanlar yaşadığı bilinsin bu topraklarda. "İşte bu yollarda

Sırdaşım

Hani insanın hayatta hep ilkleri olmuştur. İlk adımla başlar yürümeye, ilk gülücükle inandırır kendini hayat boyu sevmeye, ilk kalp ağrısıdır bizi ateşlere atan. İlk sözcükle başlar benim de bu günlük maceram. Gerçekten bugün Ayşe Kulin ile yapılan söyleşiden sonra günlük tutmaya karar verdim. Beni, içimdeki hislerimi bu sayfalarla paylaşmaya iten ünlü yazar Ayşe Kulin'in şu sözü oldu; «Günlük yazın, yaşadıklarınızı her gün uzun uzun anlatın. Çünkü siz gerçekten heyecanlı, hareketli bir ülkede yaşıyorsunuz, Türkiye'de her gün farklı olaylarla uyanıyorsunuz. Bu şans değerlendirin ve duygularınızı paylaşın!» Evet; gerçekten bu sözlerden sonra kalemi elime aldım ve hiç kimseyle paylaşmadığım, benliğimden bile kıskandığım hislerimi bu sayfalarla paylaşmaya başladım.

yürüdü" densin. Bir iz bıraksın geriye. Mustafa Kemal de istemiştir bunları, isteğine de en güzel şekilde kavuşmuş, en derin izi bırakmış bu koskoca yurttta, bu insanlarda.

Altın saçları, mavi gözleri değildi Mustafa Kemal'in izi. Çok daha büyük işler, büyük düşünceler, büyük izler... Cumhuriyeti sunmuş bize, sonra demokrasiyi öğretmiş, lider ruhuyla parçalanmakta olan bir halkı, bir ülkeyi bir arada tutmuş, ileriye taşımak için elinden geleni yapmış. Bütün bir ulusun kalbinde, fikirlerinde izler bırakmış. Bir insanı hatırlamak, gerçekten hatırlamak yaptığı işlere saygı duymak, onları yaşatmaktır. Atatürk'ü yaşatmak da onun fikirlerini, yaptığı yenilikleri yaşatmak ve onun yaptığı gibi, bunları zamanın gerektirdikleriyle geliştirmektir. Mustafa Kemal'in isteği buydu halkından.

Seninle olan sohbetime öncelikle söyleşiyi anlatmakla başlamak istiyorum. Kitaplarını severek okuduğum yazar karşımdaydı. Bu zor günlerde ihtiyacımız olan konuşmayı yaptı. Türkiye'nin çok büyük fedakârlıklar sayesinde karanlığı boğup, kendi kaderini kendi emeğiyle çizen milletini, Ata'sını ve o dönemde yaşanan birkaç olayı bizimle paylaştı. Hiç aklımızdan çıkmaması gereken olayları bize hatırlattı. Türk kadınının yaşam mücadelesini tarihten bugüne özetledi. Ne kadar şanslı bireyler olduğumuza bizi inandırdı. Doğu'nun o karanlık, soğuk, derin ve dipsiz kuyularında kendilerine bir ip uzatılmasını bekleyen o çalışkan kardelenlerini bize hatırlattı. Meğer ben ne unutkan bir insanmışım! Meğer biz ne kadar şanslı bireylermişiz! Yazık ki kıymet bilmiyoruz. Karanlığı boğan atalarımıza karşın biz o ışıltılı kardelenleri, ülkemizin tüm kardelenlerini unutup kendi

"Beni hatırlayınız"... Tek bir cümle ile neler anlatılmış aslında. Bir insanın korkuları, duyguları, yaşama isteği, yardım etme isteği hepsi bir cümlede toplanmış adeta. Gençliğe Hitabe'sinde görmüşçesine bugünleri, sesleniyordu bizlere. Dünkü ve bugünkü durumumuzu, yarın geleceğimiz noktayı görmüş ve "Beni hatırlayınız" demişti. Nutuk ile, Gençliğe Hitabe ile... Hatırlanacağını biliyordu zaten ilk cumhurbaşkanı olarak, ancak onun istediği türden hatırlanma bu değil sadece.

Bu sözle mesajını vermişti bize. Her sözünden öte bu sözülle. Şimdi sıra Türk gençliğinin bu bir cümleyi anladığını belli etmesinde. Şimdi sıra bizde.

Zeynepgöl Atsız

kaderimizi de karanlığa terk ediyormuşuz. İşte; bugün yaşadığım iç hesaplaşmayı, olduğu gibi sana anlattım; aslında herkese anlatmam gereken konular bunlar! Neyse ilk sen duydun işte, içimi sana döktüm ve inan çok rahatladım. Ne kadar haklıymış Ayşe Kulin, sen gerçekten çok iyi bir dinleyicisin...

Sana şimdilik bir ad bulamadım, sanırım «SIRDAŞIM» diyeceğim. Biliyorum sen beni hep düşündüreceksin, beni hep iç hesaplaşmaya götürecek boş sayfaların; fakat inan boş duvarlarla konuşmaktan daha iyi geliyorsun insana. Şaka bir yana ilk günden küstürmeyeyim seni, sonra kime anlatırım derdimi, kederimi, sevincimi, öfkemi. Şimdilik sırdaş diyorum; yıllar geçtikçe mazi diyeceğim sana; ama bana sakın kötü anılarımı hatırlatma. Sana bakınca sende, ülkemi, kendimi göreyim. Bu günlük bu kadar yarın yine dertleşiriz.

Hande Tever

Sunay Akin'la Tek Oyuncak Müzümüzde

Bu müzeyi açtiğiniz zaman amacınıza ulaştınız mı?

Evet ulaştım, çünkü İstanbul Oyuncak Müzesi türünün en iyi örneklerinden biridir.

Üç yıldır açtık. Yeni oyuncaklar ile sevilen eserleri geliştiriyoruz. Devamlı yeni oyuncaklar geliyor. Oyuncak müzemiz; oyuncak niteliği, tarihi değeri, müzenin büyüklüğü ve sergilenme amacı bakımından benzerleri arasında öne çıkan bir müze. Gösterilen ilgi beklentimin çok üzerinde. Müzeleri olan toplumlarda demokrasi kültürü gelişir. Bir arada yaşama kültürünün en belirgin örneği müzelerdir. ABD'de onbeş bin müze vardır, Türkiye'de ise bu sayı kıyaslanamayacak kadar yetersiz.

Şimdiki oyuncaklarla geçmişteki oyuncaklar arasında fark var mı?

Büyük bir uçurum var. Oyuncak; düşlerin, hayallerin dilidir. Gelişmiş ülkelerde oyuncak, çocuklara hayalleri çoğalsın diye alınır bizim gibi ülkelerde ise oyuncak oyalansın diye alınmakta. Günümüz oyuncaklarında bilgisayar oyunları öne çıkıyor, oyuncaklarla oynayan

bir çocuk o oyunda kendine başrolü verir; oyunun senaristi de yöneteni de kahramanı da odur. Bilgisayar oyunları ile oynayan bir çocuk ise o oyunlarda figüran olmaktan öteye gidemez. Bu tür oyunlarda oyuncunun düşleri, hayalleri yoktur. Oyuncu labirentin içinde peynirini arayan fare gibi duvarların arasında tutsaktır.

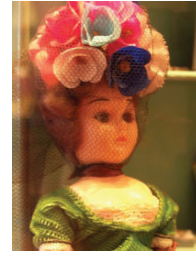
Bu oyuncakları nasıl topladınız?

Yaklaşık yirmi yıldır antikacıardan ve açık arttırmalardan satın aldım. Dört bin oyuncak, Göztepe'de bana ait tarihi bir köşkte sergileniyor. Bu oyuncakları almak için elliye aşkın ülkeyi gezdim, binlerce kilometre yol gittim. Kitaplarımdan, sahne oyunlarımdan ve televizyon programlarımdan kazandığım her şeyle antika oyuncaklar aldım ve hala da alıyorum.

Müze açma fikri aklınıza nereden geldi?

İlk oyuncak müzesini Almanya'nın Nürnberg kentinde görmüştüm. Çok etkilendim ve ülkemdeki insanların oyunağın, düşlerin tarihine tanık olmaları gerektiğini hissettim. AB'ye üye olan ülkeler önce zengin olup sonra müzelerini açmadılar. Önce müzeciliği önemsedikleri için bu konuma ulaştılar. Birisi bu gerçeği Türkiye'ye de söylemeliydi. O da ben oldum. Çünkü uygarlığın bir ülkedeki

müzelerin sayısı ile orantılı olduğunu düşünüyorum.

Oyuncak müzeciliği kaç yıl öncesine dayanmaktadır?

Oyuncak müzelerinde sergilenen en yeni eserler 1970'li yıllara aittir. Bizde de otuz yaşını aşkın insanlar «eski çocukluk arkadaşlarını» görebiliyorlar. Oyunağın tarihi ise arkeolojik kazılara kadar iniyor. Müzemizde 1800'lü yılların başından 1970'lere kadar geçen süredeki oyuncaklar yer almaktadır. Oyuncak üretiminin en seçkin, en değerli bulunan oyuncaklarına sahibiz. Bu özelliğimizle de dünyadaki oyuncak müzelerini şaşırtıyoruz; çünkü onlara devletleri yardımcı oluyor. Bizde ise ne yazık ki destek olmadığı gibi neredeyse kapanmamız için her türlü engelle karşılaşıyoruz. Kültür ve Turizm Bakanlığı, otel kurmak isteyenlere ülkenin kıyılarını veriyor, para yardımı yapıyor, otel açılınca beş yıl vergi de almıyor. Aynı bakanlığın kapısından içeri girin ve bir müze kurmak istediğinizi söyleyin. Bakın başınıza neler geliyor!

*Ahmet Germirli
Atay Benzonana*

Günseli Kato'nun Atölyesinde

Günseli Kato'nun Çırağan Sarayı'ndaki dükkânını ziyarete gittiğimde, açıkçası çoğunlukla resimlerinin bulunacağını düşünüyordum. Ancak içeri girdiğimde resim tabloları yerine daha çok eşya ve takı gördüm.

Japon motifleri üzerine çalışan Günseli Kato, çeşitli şık ve asil takılar (kolyelerin çoğunlukta olduğu), birbirini tamamlayan sandalye ve sehpa, salonlara konulabilecek ilginç biblolar, minyatürler ve özenle işlenmiş şifonyerler üretmiş.

Buradaki tasarımlar, ihtiyaca değil, zevke yöneliktir. Tasarımların

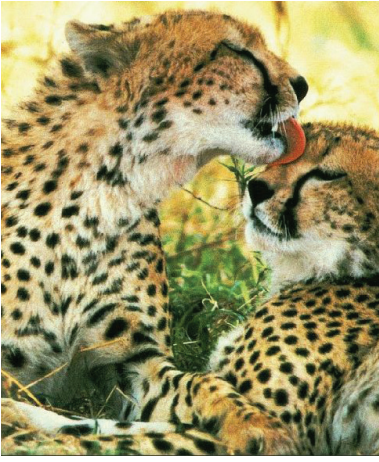
gerek kullanılacakları alanlar, gerek fiyatları bakımından elit kesime hitap ettiğini söyleyebilirim.

Bana göre bazı ürünler kaba görümlü; ama bu zevke göre değişir tabii. Genel olarak sergilenenleri çok beğendim; hepsi çok özel, özenle yapılmış ve emek verilmiş çalışmalar. Ben daha önce de Günseli Kato'nun atölyesini ziyaret ettiğimden, bu ürünlerin ne kadar çaba ve emekle oluşturulduğunu biliyorum.

Bu özel tasarımları uygun bir gününüzde görmeyi öneririm.

Merih Solaklar

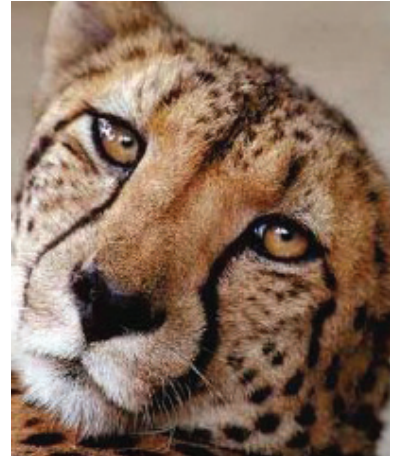

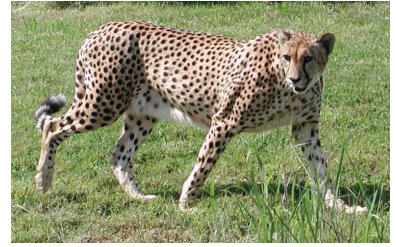
Afrika'nın Gözü Yaşlı Kedisi

Kendimi bildim bileli her türlü hayvanı sevmişimdir. Köpek, kedi, at, kuş, tavşanı... Hatta çoğu insanın ismini duymaya tahammül edemediği hayvanlara (timsah, yılan, fare, böcek...) bile ilgi duymuşumdur.

Ancak içlerinden bir cins var ki, ona karşı olan sevgim bambaşkadır. Sürmeli gözleri ve atletik yapısıyla dünyada en sevdiğim hayvan çitadır.

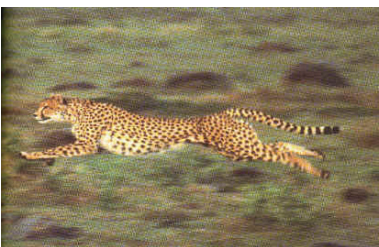
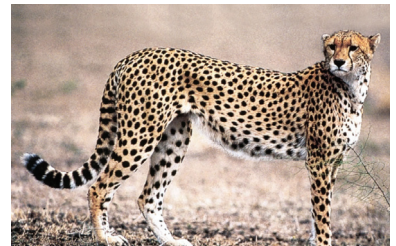
Nedenini bilmiyorum; ama ne zaman bir çita resmi, ya da televizyonda çitalarla ilgili bir program görsem her şeyi bırakıp onu izlemek isterim. Bu güzel hayvanları daha yakından tanımaya ve onların az bilinen özelliklerini öğrenmeye çalışırım.

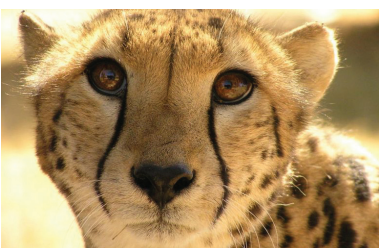
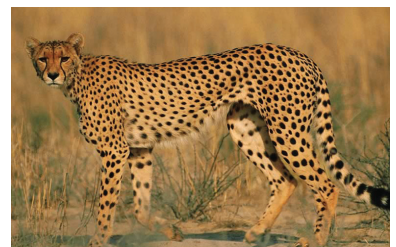
Bir efsaneye göre çitaların gözlerinin etrafındaki çizgiler geçmişte çok ağladıkları için oluşmuş. Dünyaya gelen ilk çita, kendi türdeşlerini bulmak ister ve onları bulmak için uzun bir yolculuğa çıkar. Karşısında bir köpek sürüsü görür. Çita, onların kendi cinsinden olup olmadığını sorar, köpekler ise birbirlerinden çok farklı olduklarını, çitanın dış görünüşünün kedigillere benzediğini söyler. Bunu duyan çita, kedigilleri aramaya koyulur. Bir süre sonra karşısına birkaç kedi çıkar. Çita onlara çok benzediğini fark eder ve onlara türdeş olup olmadıklarını sorar. Kedilerin cevabı çitayı çok üzer; çünkü kediler de çitanın gerçek bir kedi olamayacağını, yapısal özelliklerinin çok farklı olduğunu belirtirler. Çita bunun üzerine kendi cinsinden arkadaşlarını bulamaz, yalnız kalır ve ağlamaya başlar. Çitanın gözlerinden aşağı doğru inen bu siyah lekelerin de çok uzun süre ağlamasından kaynaklandığı düşünülür.

Çitalar yeryüzündeki en hızlı hayvanlardır. Saatte 100 km hıza 3 saniye gibi kısa bir sürede ulaşabilirler, bu da vahşi hayatta onların işlerini bir nebze de olsa kolaylaştırır. Çünkü çitalar diğer kedigillere göre çok daha narin, bunun sonucunda da güçsüzdürler.

İşte ne kediye, ne köpeğe ne de başka bir hayvana benzeyen, kendine has güzel özellikleri bulunan çita, benim için çok özeldir.

Dila Ateşpare

Küçücük Bir Kız

Bir kız vardı, küçük bir kız. Dünya ona çok büyüktü ama hayat çok küçük. Küçücük elli bu kızın kocaman bir kalbi vardı. Zamanla büyüdü. Düşündü o, hep düşünürdü zaten. Bir kenarda, bir köşede hep düşünürdü. Uzun uzun bakardı etrafına. Bazen ne kadar baksa da görmezdi. Herkes gibi oyunları çok severdi o, her çocuk gibi, her insan gibi. Hayat da zaten bir oyun değil miydi? Mesele oynamayı bilmektir. Bu oyunda zar yoktu, pul yoktu, oyuncak bebek yoktu... Nedenler ve sonuçlar vardı. Bazen bir neden bile yoktu. Kurallar nelerdi?

Kim koyuyordu bu kuralları peki? Eğer uymazsak olurdu? Önemli olan neydi bu oyunda? Güç mü? Güç neydi peki, kimdi? Çok zor muydu bu oyun? Kimse oynamasına yardım eder miydi? Çok soru vardı; birçok cevap verildi. Herkes şansını denedi ama kimse tam puan alamadı. Oyun çok sürer miydi, yoksa birden biter miydi? Ne kadar süre vardı? Bilmiyordu cevapları.. Yavaş yavaş öğreniyordu.. Sonunda ne istediğini buldu. Güçtü istediği; hayatta güçlü, dayanıklı olmak çok önemliydi. Çok sayıda canavar çıkacaktı karşısına. Bazıları önden, bazıları arkadan saldıracaktı. Ama en güçlüleri umutsuzluktu. Bir

saldırdı mı etkisi insanın her hücresinde görülürdü. Zamanla insanı yerle bir ederdi. Umut yerini umutsuzluğa bıraktı mı, arkasından mutsuzluk gelirdi. Mutsuzluk çok acı verirdi. Acı insanı içten içten yok eder, varken yok duruma getirirdi. Düşündü kız, hep yaptığı gibi uzun uzun düşündü. Güçlü olacaktı. Mutlu olmayı bilecek, hep sevecek, sevilecekti. Mutsuzluk çok baskındı. Her delikten sızmaya çalışırdı. Asla izin vermeyecekti. Dimdik duracaktı. Uzun ve zor bir yoldu.

Bir küçük tebessüm görünce gülmeyi öğrendi. Birini mutlu etmenin ne kadar güzel bir şey olduğunu gördü. İnsanları sevdi, onlara el uzattı. İnsanlar da onu sevdiler, elinden tuttular, sıcaklıklarını hissettirdiler. Aşkı keşfetti sonra. Aşk neydi? Onlarca kez aşkın kollarına düştüğünü sandı. Sevmekten hiç usanmadı, hiç pişman olmadı. Kötülük, düzenbazlık, ikiyezlülük, ihanet yok muydu bu oyunda? Her zaman vardı. İnsanoğlunun en ufak zaafını, en olmaz düşünce boşluklarını keşfeder; sinsice oyuna dalarlardı. Engellemek imkânsızdı. Ama asla boyun eğilmemeliydi.

Mutluluğun güzelliğini, önemini ortaya çıkaran mutsuzluktu. Ne kadar fazla acı çekilmişse bile

sonunda güzel günler olmalıydı. Hiçbir aşk ölümsüz değildi. Yaşanırdı ve biterdi. Bazen çok acı verirdi. Ama aşk ölümsüz olsa bu kadar derin, bu kadar narin, bu kadar güzel olur muydu? Kaybetme korkusu olmadan gerçek bir sevgiden söz edilebilir miydi? Acısıyla tatlısıyla hayattı işte. Her gecenin ardından sabah olurdu. Karanlık yerini uçsuz bucaksız bir aydınlığa bırakırdı. İnsan hayatında da beyaz ve siyah vardı. Her zaman açılacak beyaz bir sayfa vardı. Pembeye, mora, yeşile, maviye boyanacak güzel günler hep vardı. Olacaktı da. Hayattı bu, hayatta tüm renkler vardı. Son birkez daha düşündü kız. Anladı.

Merve Özerman

Bir Kaç Dize Düşürdünüz Sanırım

Yaşamak kimi zaman yıldızların ucundan çekiştirmektedir; ışığından çalabilmek için ellerini feda edersin.

Ölmek ise, ellerinin acısından kaçınmak uğruna ruhunu karanlığa teslim etmeye benzer.

Bir gün yolda yürürken, şöyle bir güzel yaşamak çarpıyor sizi. Sizi

sizden alıyor, hayallerinizle birlikte sallıyor, başka diyarlara düşüyorsunuz, oracıkta kayboluyorsunuz. Çünkü tam oracıkta bir sonsuzluk akıyor. Siz de beraberinde akıyorsunuz, hiçbir anı tekrar yaşamadan, her anı çok özel. Düşünüyorsunuz yalnızca

soruları; cevaplar kimin umurunda. Zihniniz doluyor da taşıyor ve bir sonraki adımınızda başınızdaki ilginç bir olay geçiyor. Biri sizi durduruyor, « Bakar mısınız? Birkaç dize düşürdünüz sanırım.» diyor. Şaşıyorsunuz. Sonra yavaş yavaş anlıyorsunuz düşüncelerinizin

somutlaştıklarını, yerlerine sığmadıklarını, taşıdıklarını. Teşekkür ediyorsunuz, topluyorsunuz hemencecik düşürdüklerinizi. Kollarınızda fikirlerin ağırlığı derin nefesler alarak yürümeye devam ediyorsunuz. Işıklar size hep yeşil yanıyor ve önünüze hiç kimse çıkmıyor. Siz diplerinden geçerken arabalar havalanıyor, kılınz incinmiyor. Bir çizgi roman kahramanı gibi adeta, günü kurtarıyorsunuz parmak oynatmadan. İşte bir gün böyle ölüyor.

İşte yine bir gün doğuyor. Sevgiliniz sizi zorluyor elinden tutmanız için. Keşke zorlamasa. Vaktiniz doluyor, ayrılmak dakikası çatıyor. Ardından yine siz, bomboş bir sokakta; adımlarınız birbirlerini kovalamaya başlıyor utanmadan, sakince. Siz anlıyorsunuz; dünya böyle çok ama çok daha güzel. Karanlık bir köşede durmuş, atan nabızları dinliyorsunuz, fotoğraf karelerinden taşacak sıradanlıktaki insan ilişkileri deliyor gözlerinizi, ardından zihninizi, Ağzınızda belki sevgilinizin tadı, belki de kimbilir kimlerin nefesleri. Derken biri omzunuza dokunuyor; yine aynı şey. Kalıplaşmış rüzgârın parmakları oynaşiyor yüzünüzde. Sizin yüzünüze benziyor onunki de. İnsanlaşmışçasına, bir bakış atıyor anlamı derin, bakış içinize işliyor. O denli sert ki, önce acıtıyor, kesiyor, parçalıyor tüm iyimserliğinizi. Ardından sizi ısıtmaya başlıyor. Niyeti kötü değildir rüzgârın, biliyorsunuz. Eşlik ediyor sizin seyrinize. Beraberce izliyorsunuz görebildiğiniz kadarını. İnsanlar; nefes verenler daha almadan hepsi teker teker sabırsız, anlaşılmaz. Korkutmuyorlar sizi, sadece yoruyorlar. Onları ölesiye seviyorsunuz ve bu canınızın daha da çok yanmasına sebep oluyor.

Rüzgâr uyarıyor sizi, sık sık bu konuda tartışıyorsunuz. Tartışmak için çok küçüksünüz bu akşam, vazgeçiyorsunuz. Yürümeye devam ediyorsunuz, karanlık köşenize son acılı bir bakış attıktan sonra. Rüzgâr da tam yanınızdan geçiyor. Sessiz sesler eşliğinde bir suskunluğun dibindesiniz ikiniz. Yaralarınız hala acıtıyor, keşke sarhoş olsanız. Bir an duraklıyorsunuz, nefes almalı diye düşünüyorsunuz. İnsanlar sizi ne de kolay etkiliyorlar. Rüzgâr, vefalı bir dost diye geçiriyorsunuz içinizden, size yardımcı oluyor. Melankoliniz sarıyor yaralarınızı, acısı dinliyor bebek ağlamaları susarcasına. Sağ yanağınıza düşen minik bir haberci yağmur damlası uyarıyor sizi. İki, bilemediniz üç dakika geçiyor ve siz kendinizi şiddet seven, öfkeli yağmur damlalarının saldırısına uğramış buluyorsunuz. Rüzgâra bir şey olmuyor, siz yine yalnız ıslanıyorsunuz, aynı yalnız yaşlanmanız gibi. Arkadaşınızın sözcüklerini yanı başınızda söylenmişçesine duyuyorsunuz bir daha; «Tanrı suratımıza tükürüyor.» diyor. Arkadaşlardır bize güzel anılar yaşatan, güzel yaşantılar ödünç veren diye geçiriyorsunuz içinizden. Rüzgâr sessiz devam ediyor, neredeyse eve vardınız. Ayrılma vakti, şimdilik.

Evinize vardınız çoktan. Hiç yoktan düşünceler seni bastırıyor. Rahatsız oluyorsunuz. Ama bir kere başladılar mı savaşmanın yararı yok biliyorsunuz. Koca bir fincan sıcak karameliniz hazır. Camın kenarındaki kanepeye oturuyorsunuz, bacaklarınızı karnınıza kadar çekmişsiniz; bir Hollywood yıldızının sahildeki oturuşuna benziyor oturuşunuz. Kendinizi düşünmeyi istemeyecek kadar yorgunsunuz. Sirtınız oturma odasına dönük, evde yalnızsınız.

Camdan bakmak istiyorsunuz, ama tek görebildiğiniz sokak görüntüsüyle aranızda durmuş, arsız çocuklar gibi gülümseyen yağmur damlaları. Umursamıyorsunuz onları. Nasıl belli bir şeyi düşünebilmek için, o şeyin tam önünüzde olması gerekmiyorsa, belli bir şeyi görebilmek için de olması gerekmiyor, hayalleriniz size yetiyor. Camı eriten, ötesine geçebilen bir bakış gözlerinizde beliriyor. Yine sokak başıboş, insanlar hala, asla çözülemeyecek olan sır çuvaları gibi bir amaç uğrunda yaşıyorlar. Kimininki başarılı olmak, kimininki konken partileri, kimininki ertesi güne sağ çıkmak.

Yemeğini bitirmediğinden ceza alan, küçük bir çocuk edasıyla yüzünüz düşüyor önce. Ardından hıçkırıklar omuzlarından taşmak istercesine, sarsıyorlar sizi. Saçlarınızı gözlerinizin önüne çekiştiriyorsunuz ki, artık göremeyesiniz, düşünmeyesiniz, çok düşünmekten düşen düşüncelerinizi toplamak zorunda kalmayasınız. Halen küçüksünüz ve biliyorsunuz ki hep öyle kalacaksınız, çünkü siz küçük şeyler düşünüp, onlarla yetinen büyük insanların aksine, büyük şeyler düşünebilmek uğruna düşündüklerinizin ağırlığı altında küçülmeyi göze alacaksınız. Buna rağmen yorulduz. Hayır, yorgunluğunuz üsengeçliğinizden değil, hep daha fazlasını isteyeceğinizden, hiçbir anın size yetmeyeceğinden. Korktuğunuzdan da değil yorgunluğunuz, yalnız doyumsuzca sevmenizden. Yaşamak güzeldi diyorsunuz, rüzgâra elveda diyorsunuz. Usulca, sorunsuz bir karanlığa akıyorsunuz. Dizeler hayallerinizi süsleyemiyor artık.

Gözde Sindel

Düşlerimdeki Dünya

On yıl sonra; yaklaşık 25 yaşında olacağım. Kendimi, lise ve üniversiteyi bitirmiş, düşlediğim mesleği elde etmiş, ayakları üzerinde durabilen ve hayatını, sevdiği mesleği yaparken kazanan bir insan olarak düşünüyorum.

Aynı zamanda içinde yaşadığım dünyanın da barış içinde olduğu; Amerika'nın Irak'tan çekildiği, petrol için savaşların olmadığı, demokratik, bağımsız Irak'ın kurulduğu, kendini ve halkını baskı altında olmadan idare edebildiği

bir dünya düşünüyorum.

Arap- İsrail savaşının; adı konmasa da sona erdiğini, insanların, özellikle çocukların ölmediği, halkların birbiriyle kardeşçe yaşadığı, politikaya alet olmadığı bir dünya düşünüyorum. Fanatizmin; özellikle din fanatizminin son bulunduğu, insanların inançlarını baskı altında kalmadan sürdürdükleri, ama bir inancın da bayraktarlığını yapmadan sırf kendi inandığı için yaşayabildiği bir dünya düşünüyorum.

On yıl sonra çevreye daha duyarlı insanların çoğunlukta olduğu bir ülke, yaşamlarını sırf dünyayı daha yeşil ve yaşanılır kılmak için düzenledikleri insanlarla dolu bir hayat düşünüyorum. Çünkü biliyorum ki bu dünyanın nimetleri ve zenginlikleri halklar arasında adil ve paylaşıldıkça herkese, Afrika'daki insanlara da yeter. Yeter ki doğaya, insanlara ve birbirimize adil ve saygılı olalım.

Bürge Ulukan

Felsefe Niçin Gereklidir?

Her şeyden önce felsefe ilk ilkeler ve ilk nedenlerin araştırılmasıdır, en genel anlamda insanla ilgili geniş ve köklü araştırmalardır. İnsan yaşamını yönlendirebilen varlıktır. Bu yönlendirmede bilme ve bilinç önemli rol oynar. Bilinçli bireyler yaşamının yol haritasını kendileri çizerler. Peki, insanın var oluşunu gerçekleştirme sürecinde felsefenin payı nedir? İnsanın öncelikle kendini tanıması, bilmesi gerekir. Yetenekleri, ilgi alanı, bilgi donanımı gibi. Sonrasında hedeflerini, amaçlarını bilmeli ve o amaca götürecek araçlar saptamalıdır. Bütün bunlar bilinç ister, düşünme ister; yani felsefe ister.

Felsefe okuduğumuzu ve dinlediğimizi körü körüne inanmadan, sorgulayarak, eleştirel yaklaşımla yorumlamamızı ve anlamlandırmamızı sağlar. Az gelişmiş toplumların hastalığı olan Fanatizm hem dinsel, hem töresel, hem sportif fanatizm, bağnazcılık ancak felsefe ile yenilebilir.

Dünya üzerinde gelişmiş ve gelişmemiş ilkelerin ayrımı kesinlikle temelde felsefeye sağlanan destek, gösterilen ilgiyle yakından ilgilidir. Örnelemek çok kolay. Batı ülkelerini ele alalım. Aydınlanmayı sağlamış, Ortaçağ din bağnazlığını yıkmış, kul yerine birey olmayı başarmış bireyler çağdaş toplumları oluşturmuştur. Bireyler, doğru düşünebilen, önceliklerini ve seçimlerini saptayabilen insanlardır. Komşumuz Yunanistan'da bile felsefe derslerine diğer derslerden ayrı ve özel bir önem verildiğini biliyoruz. Doğu ülkeleri, Ortaçağı yaşamakta,

dinsel fanatizmin ve bağnazlığın pençesinde kıvrınmaktadır. Afganistan, Suudi Arabistan toplumlarını medyadan izliyoruz. Ortaçağdan fırlamış gibi ekranlara yansıyan bu insanların böyle olmalarının nedeni yaşamlarını, öğretilenleri, törenlerini sorgulamamaları, eleştirel düşünmemeleridir. Olayın ekonomik, siyasi gibi çeşitli etkenleri olmakla birlikte asıl sorun eğitimde özellikle de felsefe eğitimindedir.

Özetle 'kul' insan ile 'birey' insan arasındaki farkı yaratan felsefedir dersek abartmış olmayız. Kul için her şey önceden saptanmış; soru ve sorun yok, yanıt var. Yanıtlar mutlak ve değişmezdir. Birey için ise soru ve sorun var, yanıt yoktur. Yanıt araştırılacak, sorgulanacak, değişecek ve yenilenebilecektir.

İnsanlığın barış içinde, çağcıl değerlerin yönlendirdiği bir

toplumda yaşayabilmesi, bireylerden oluşan, kendisi ve çevresi ile barışık, kendine göre bir dünya görüşü olan, olaylara ve gelişmelere sağlıklı bilimsel yöntemlerle bakabilen ve algılayabilen insanlarla oluşacaktır. Bu toplumlarda hoşgörü, eşitlik, özgürlük gibi değerlerin etkili olabilmesi yine iyi yetişmiş bilinçli insanlarla mümkündür. Yani insanlara 'Siz demokrasi ile yönetiliyorsunuz, bu rejimde de sizler eşitsiniz, hoşgörü ve özellikler var' demekle toplum çağcıl olamıyor. İnsanların o toplumsal değerlere uygun eğitim almaları özellikle siyasi bilincinin, felsefi bilincinin tam olması gerekmektedir. Aksi halde insan, sürü insanı olmaya mahkûmdur.

Özetle; daha mutlu, barış içinde bir dünya için, kul insandan birey insana geçebilmek için ve insan için insanca olan için felsefe gereklidir.

İra Far

Pietro Testa (1612-1650) Groupe de philosophes et de mathématiciens

*
*Sessizlik...
Dört köşe bir oda.
Bir masa, bir pencere.*

*
*Gözlerini kapa kar tanesi
Düşüyorsun yine
Korkma soğukluğun şiddetinden, esen rüzgarın hiddetinden
Bir gün yaz bir gün kış..
Kışın hep benimle, yazın bana uzak..
Gözlerini kapa kar tanesi
Düşüyorsun yine
Özleminin acısı yüreğimde
Hayalini izliyor soluksuzca gözlerim
Sana değil, hayaline bakıyor hayran
Ellerimden kayıp giden kar tanesi
Gökyüzündeki yalnızlığım, vur yüzüme..*

*
*Yalnızlığın son gülüşü bu kadere.
Güneşin ilk parlayışı..*

*

Yıldızlar daha uzak sanki
 Ya da ben daha dipte
 O kadar parlamıyorlar artık
 Gecelerimi aydınlatmıyorlar
 Gündüzler daha karanlık sanki
 Ya da benim gözümde perdeler
 Gözyaşı daha soğuk sanki
 Yüzümde rüzgârın ürpertisi
 Tutacak dileğim, bırakacak nefesim yok
 Bir köşede seyre daldım dökülen yaprakları
 Kalmadı eski halim
 Yok artık aynadaki gülen yüz
 Dünya mı kalabalıklaştı?
 Ben mi kayboluyorum..
 Dalıp giden bakışlarımda,
 Yanağımdan yüreğime düşen her göz yaşımdasın..

*

Kim bilir kimler geçti bu yoldan..
 Aynı yer, farklı zaman..
 Anılarla dolu şu bankta bir yol vardı beni umutlandıran..

Kalmadı ki zamanın neşesi
 Unutulmuş isimler arasına gizlenmiş şimdi anılar..
 Güneşsiz şehirler üstüne esen hoyrat rüzgarlar içine attım kendimi..
 Her adımda bir kere daha yaklaştığım o yer aydınlanıyor sanki..

Gözlerim kapalı yüzün gökyüzüne bakar..
 Her damla ferahlatır bunalmış düşüncelerimi..
 Nerde o yer?
 Sönmüş yıldızlar..

Ayak ucumda düşüp kırılan neşemi gözlerimle toplarım usulca..
 Birden bütün neşemin bir camın kırılışı kadar ses çıkararak düşüp kırıldığını
 Acıyarak izlerim..

Ve yine başlar yine baştan..
 Hayalin karşımda durur, kendimle alay ederim..
 Gözlerinin ışığında kaybolan ruhum, bedenimden kopar..
 Düşerim boşluğa..

Irmak Naz Polat

Kendim Olmak

*Bir ağaç olmak isterdim,
Dağların süsü olmak,
Ama olmaz...*

Fırtınası var.

*Bir gül olmak isterdim,
Bir dosta armağan,
Ama olmaz...*

Dikenleri var,

*Bir kuş olmak isterdim,
Uçmak, özgür olmak,
Ama olmaz...*

Avcıları var.

*Kendim olmak isterdim,
Haykırmak ben buyum işte,
Ama olmaz
Olamıyor işte.*

Sumru Aktaş

KENDİNİ YEMEK OLARAK FEDA EDEN ANNE

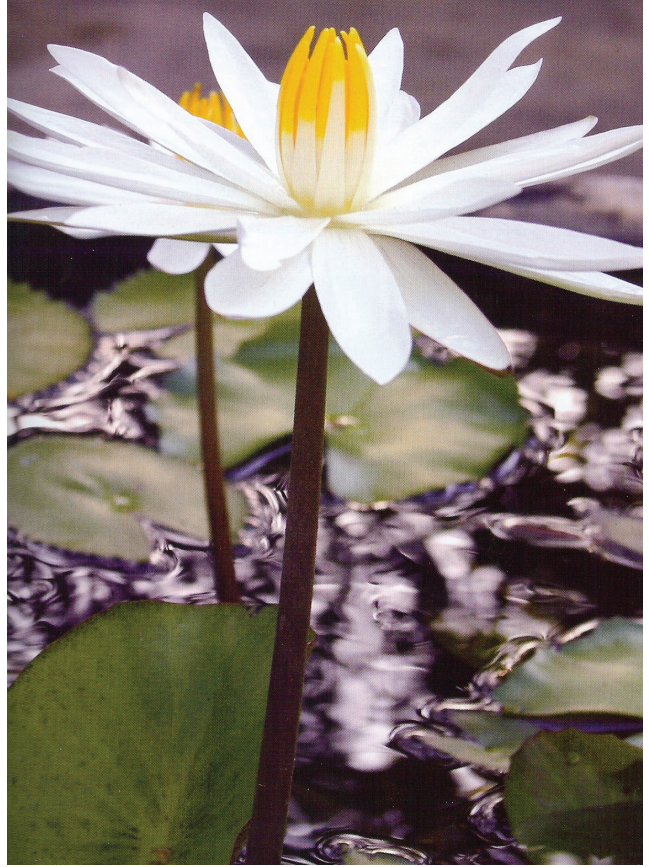
Hem suda, hem karada yaşayabilen Boulengerula Taitanus sürüngeci gerçekten çok ilginç bir canlı. Bu türün dişileri yavrularını, onlar yetişkinliğe erene kadar sadece kendi derisiyle besliyor.

Bilim adamlarına göre, bu durum hayvanlar aleminde çok ender rastlanan bir olay. Çünkü 20-30 santimetre boyundaki yavrular, annelerinin derisini kemirmeye elverişli özel dişlerle dünyaya geliyor. Yavru büyürken annesi küçülüyor. Yani onların tek yiyeceği anneleri...

KIRMIZI DUDAKLI YARASA BALIĞI

Göğüs yüzgeçleri, yarasa balıklarının kumun üzerinde bir insanın yürümesi gibi dolaşabilmelerini sağlayan organdır. Galapagos Adası'nda yaşayan yarasa balıkları, bu yüzgeçlerini kullanarak okyanus zemininde ayakta durabilir; hatta rahatça yüzgeç uçlarının üzerinde yürüyebilirler. Ayrıca burunlarının altında, diğer balıkları kandırmak için kullandıkları küçük deri parçaları vardır. Etçil olan bu balıklar, deri parçalarını kullanarak diğer balıkları, yengeçleri, kurtçukları kendilerine çekerek yer.

TİTİZ ÇİÇEKLER

Lotus adıyla tanınan beyaz nilüfer çiçeği, kirli ve çamurlu ortamlarda yaşar. Buna rağmen çiçeğin her zaman temiz olduğu görülür. Beyaz nilüfer, üzerindeki tozları yapraklarını sallayarak silkeler. Yaprığın üzerine düşen yağmur damlaları da çiçeğin tozlarını temizlemesine yardımcı olur. Çiçeğin bu özelliğinden yararlanan bilim adamları, yağmur sularını kullanarak üzerindeki kiri temizleyen bina yüzeyleri üzerinde çalışmaya başlamışlar ve bugün piyasada bu tür ürünler satılmaktadır..

Hazal Yalaman

Garip ama gercek

- Sıcak ve kurak Afrika'da 18.02.1979 tarihinde Büyük Sahra Çölü'ne kar yağdı.
- Futbolda Dünya Kupası Okyanusya elemelerinde Avustralya, Amerikan Samoası'nı 31-0 yenerek resmi bir milli maçtaki en farklı skorlu galibiyeti elde etti.
- İsviçreli Cece Leclere, tıp adamlarınca "megavizyon" diye adlandırılan çok üstün bir görme yeteneğine sahipti. Kumaşların, kalın astarlı zarfların perdelerin hatta bazen tuğla duvarlarının arkasını bile görebiliyordu. Ancak insanlar kendisini hasta ediyordu; çünkü insanların iç organlarını görmek onu tiksindiriyordu.

En İyi Temizlik Maddesi

Eğer inanmıyorsanız deneyebilirsiniz!

TUVALETİ TEMİZLEMEK İÇİN:

Bir kutu kolayı klozetin içine dökünüz. Bir saat kadar bekleyiniz ve sifonu çekiniz. Koladaki sitrik asit klozetdeki lekeleri yok edecektir.

TAMPONLARDAKİ PAS LEKELERİNİ YOK ETMEK İÇİN:

Arabanın tamponunu Coca Cola'ya batırılmış bir sigara paketinin içindeki alüminyum folyosuyla iyice ovunuz. Tertemiz olsun!

AKÜ KUTUP BAŞLARINDAKİ ÇAPAĞI TEMİZLEMEK İÇİN:

Bir kutu kolayı kutup başlarına dökün ve bütün çapak yok olsun!

PASLANMIŞ BİR CİVATAYI SÖKMEK İÇİN:

Coca-Colaya batırılmış bir bezi birkaç dakika paslı civataya uygulayınız. Pas yok olsun!

ELBİSENİZDEKİ YAĞ LEKESİNİ ÇIKARTMAK İÇİN:

Bir kutu kolayı lekeli giyeceklerin üstüne boşaltın, deterjanı ekleyin ve her zaman yıkadığınız gibi yıkayın. Yağ lekelerinden kurtulun!

ARABALARIN ÖN CAMLARINI TEMİZLEMEK İÇİN:

Araba ön camlarındaki her türlü kuş pisliklerinden, yapışan sineklerden mi kurtulmak istiyorsunuz?

En iyi çözüm Cola, Cola, Cola !!!

Hazal Yalaman

• ABD'nin Maine eyaletine bağlı Bethel şehri sakinleri 14 gün uğraşarak 35 metre yüksekliğinde bir kardan adam yapmayı başardı. Birbirlerinin omzuna basarak yükselen 20 yetişkin insanın uzunluğundaki, Angus adlı dünyanın en uzun boylu kardan adamının ağzı araba lastiklerinden, kolları ise 3 metrelik ağaç dallarından yapıldı.

• 40 elmas ve 10 mavi yakutla kaplı 500.000 dolar değerindeki dünyanın en pahalı düğün pastası, rekorlar kitabına girdi.

• Dünyanın en güçlü adamı... Ekim 2007'de Franz Mailler 60 tonluk kamyonu eliyle sürüklemeyi başardı. Bir yıl önceki rekoru ise; 1.8 tonluk helikopteri eliyle yere indirmeyi başarabilmesiydi.

• Swami Maujgiri Maharji adlı Hintli 1955 yılından 1973 yılının kasım ayına kadar tam 17 yıl boyunca ayakta durmayı başardı. Bir süre içerisinde uykusu geldiğinde bir yere dayanması yeterli oluyordu.

• Kanadalı Fan Yang, sabundan yaptığı balonu 47,54 metre uzunluğunda bir duvar olana kadar üfleme başardı.

• Dünyanın normal boydaki en zayıf insanı 1977'de, 83 yaşında öldüğünde sadece 15 kiloydu.

• Alman Christian Adam (39), 5 saat 8 saniye içinde 60,45 kilometre boyunca geri geri bisiklet sürüp aynı zamanda keman çalma rekoru kırdı.

• Dünyanın en pahalı böcek koleksiyonuna sahip 36 yaşındaki Japon Takisu Matarona geçen yıl bir hamamböceğine Türk parasıyla 3.000 YTL ödeyerek rekor kırdı.

• İngiliz Kevin Thackwell evinin dışını 20 milyon adet mandalla kapladı. Thackwell sarı ve yeşil mandalları yapıştırmak için 2 ton yapıştırıcı kullandı.

• Rus çiftçi Feodor Vassilyev' in karısı, 1725-1765 yılları arasında yaptığı 27 doğumda 69 çocuk dünyaya getirdi. Bunların 16'sında ikiz, 7'sinde üçüz, 4'ünde ise 4'üz doğurdu.

• Tom Rodden, 1 saatte 278 insanı traş edebilen "en hızlı berber" olarak rekorlar kitabına girdi.

Deniz Odabaşoğlu

What is *simit*?

*Simit in Turkey,
Koulouri in Greek,
Devrek in Serbian,
Gevrek in Izmir,*

This traditional Turkish snack is generally eaten plain but nowadays is also accompanied with cream cheese and olive paste. Traditional *simit* vendors used to display them on trays, on small covered carts or as now in glass covered wheeled carts in more hygienic conditions especially against pollution in streets.

- It's light and flaky baked to a gold color and topped with sesame seeds. It can also appear in braided forms as well.
- The more crispy and golden it is, the more fresh and tasty it is.
- We can see *simitçi/simit-chee/cymith-er/cymth-chee/simit-er** everywhere in the streets of Istanbul and of course in front of Notre Dame de Sion....

Our *Simitçi*: **Rıza Kurt**

Why did you choose our school and what has NDS contributed to you?

I have been serving in Sion for 15 years, the number of students provide me enough money. Furthermore, I am happy to have such a warm contact both with teachers and students.

How did you first start this job?

As my brothers were already *simit*-vendors, I started to help them when I first came to Istanbul from Tokat.

*From which bakery do you buy *simit*s and what are the reasons of your choice?*

Eversince I took up this mission, I have been buying from the Pangaltı *Simit* Bakery . They are far delicious, made in hygenic conditions by professionals.

Where do you carry your stall after 8 am?

You can see me in Nişantaşı in the park across Nilüfer Hatun İlköğretim Okulu and Polo Garage. I sometimes see and talk to your teachers after school.

*What are the advantages of *simit*?*

Very easy to reach, very practical to eat, maybe the first Turkish fast-food, it keeps you full and for you girls; a *simit* a day doesn't give you extra kilos.

*How often do you eat *simit* yourself?*

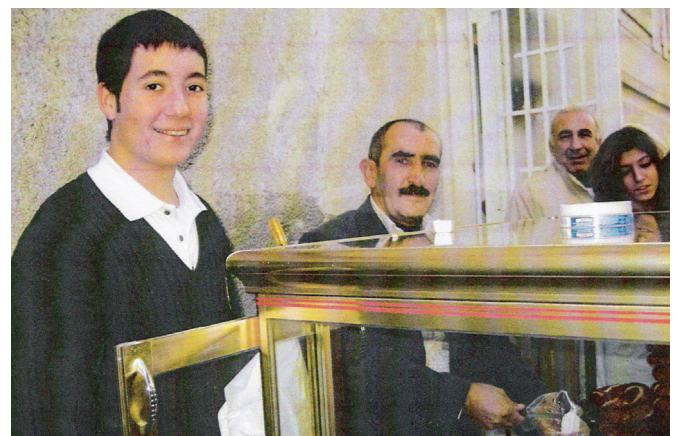
As I can reach it pretty easily, I sometimes eat 2 per day I don't have to pay, very cheap for me!

Why is cheese and olive included in the menu?

We introduced these sorts 5 years ago, the only reason is that we want to serve our customers and make them happy. *Simit* is mostly a quick breakfast especially for young working people.

*According to you what are the 'musts' of being a *simit*-vendor?*

You should enjoy your job and love *simit* . You have to get used to standing up all day.It requires stamina.

What are the official requirements?
Can you choose any location?

Well, everything is "by the book". Here's my license to prove that I am registered at the Municipality of Şişli. I'm a regular taxpayer and subject to inspection by the Municipality Police.

At what time do you have to go the Bakery? And how many times?

The Bakery delivers these simits twice a day, so I don't have to fetch myself.

A very confidential question-how many simits can you sell a day?

Approximately 200. Am I going to have a new partner?

Thank you very much for sparing your time for me.

I am here to serve you. How would you like your simit?

Belive it or Not, eating a simit can be consumed when on diet as well !!!

Daily Calories : 900 Kcal
This diet is suggested to be continued for seven days. It contains simit , as well as proteins such as meat and chicken.

FIRST DAY and SECOND DAY:
Breakfast: half a simit, tea or coffee
Lunch: 1 simit , salad without olive oil
Dinner: Half a chicken , 1 bowl of salad

THIRD DAY and FOURTH DAY:
Breakfast : Half a simit, tea or coffee

Lunch : 1 simit, salad without olive oil

Dinner: 10 meats balls (with no bread)

FIFTH DAY:

Breakfast : Half a simit, tea or coffee

Lunch: 1 simit and a glass of ayran
Dinner: 8 lamb chops and salad

SIXTH DAY:

Breakfast : Half a simit,tea or coffee
Lunch: Spagetti with tomato sauce and salad

Dinner:8 Lamb chops and salad

SEVENTH DAY:

Breakfast : Half a simit,tea or coffee
Lunch: Spagetti with tomato sauce and salad

Dinner: Steak / fish and salad

Be sure to consult your doctor!!!

Traditional simitci

Simit : The quick delicious snack which is indispensable even for the celebrities of SION!!

Modern simitci

Specially baked for this occasion by Dilay Onur "The Ginger Catering"

The Recipe :

For the dough :

1 kg flour

40 g leaven

1 tsp salt

1 tsp sugar

1 cup of flower oil

1 glass of water

For the topping :

200 g sesame seeds

2 tps oil

2 tsp 'pekmez' (grape juice)

1 glass of water

2007: the year of Mevlana Jelaleddin Rumi

"Come, come again, whoever you are, come!

Heathen, fire worshipper or idolatrous, come!

Come even if you broke your penitence a hundred times,

Ours is the portal of hope, come as you are."

Mevlana Jelaleddin Rumi's life:

Mevlana Jelaleddin Rumi was born in Afghanistan in 1201 but some believe it was 1207. He died in 1273 in Konya. What is important about him is his philosophy. In addition to being a philosopher he was also a poet, a jurist and a theologian. His doctrine advocates unlimited tolerance, positive reasoning, goodness, charity and awareness through love. On account of his great learning and miracles he was called Sultan'ül-Ulema and Mevlana means "our master".

What is incredible about Mevlana's family is that ever since his death, his relatives have kept complete records of their family. These records today show that Celebi family is one of the oldest families in the world.

"Not more than three words, my hole life is condensed in these three words: I was raw, now I am cooked and burnt."

Mevlana

- UNESCO proclaimed 2007 as "mutual acceptance" which summarizes Mevlana's philosophy; to accept and to understand and certainly to respect others.

Some of the international events are;

- A commemoration ceremony took place at the Congress Library building in Washington D.C. to mark the 800th anniversary of the birthday of Jelaleddin Rumi.

- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) organized a special cultural event on September 6th, celebrating the 800th birthday of Jelaleddin Rumi.

- There was a show in Los Angeles, watched by 1300 guests.

- The largest festival in Turkey is the annual Mevlana Festival which is held in Konya every year.

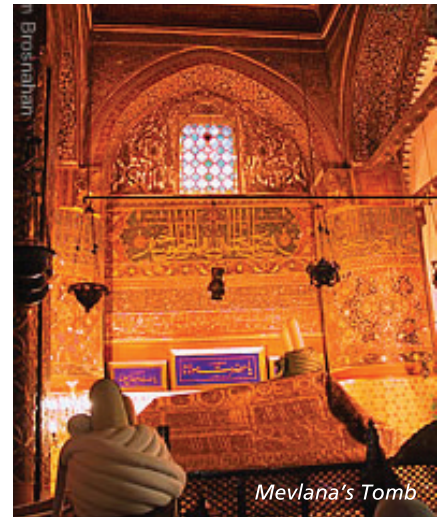
Mevlana Museum

At the very heart of Konya, in more ways than one, is the Mevlana Müzesi (Mevlana Museum), the former tekke (dervish hall) that now holds the tomb of Mevlana Jelaleddin Rumi.

Mevlana Hill

The Museum is a place of pilgrimage for Muslims because Rumi is a saint. His poetic message of peace, love of God and one's fellow creatures, resounds to a far wider audience today than it did over 700 years ago when Rumi preached and taught in Konya, and whirled in ecstasy through its streets. Muslim and non-Muslim pilgrims come from throughout the world to visit his tomb.

Mevlana's Tomb

Whirling Dervishes

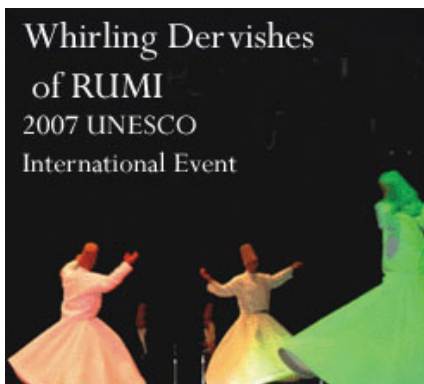
As we all know, every object, every being are constituted by electrons, neutrons and protons. From the smallest cell to the planets, we can see these 3 components which are the basic structure of the universe. These 3 basic elements, which provide our existence, always revolve. The Semazens, the ones who whirl, make some sort of presentation of those moving elements.

The Sema ceremony represents a spiritual journey. The seeker's aim is to establish a connection between himself and God. He wants to find the true love which is actually the love of God.

The Semazen (with a camel's felt hat representing a tombstone and wide white skirt symbolizing the death shroud) is spiritually born to find the love of God. They stand with their arms crossed ready to begin their turn. As Semazens pass the Sheikh who stands at the head of the hall and who is understood to be a channel for the divine grace, they get close to God. Semazens, while they are whirling, do some kind of meditation.

KONYA, TURKEY, November 26: Camilla and Prince Charles watch dervishes perform a traditional whirling dance at Mevlana Cultural Center.

Semazen ceremony consists of seven parts. After three circles, the dervishes drop their black cloaks. One by one, they approach the Sheikh, who stands on the place of Mevlana Jelaeddin Rumi, kiss his hand and afterwards they spin out onto the floor. During the ceremony, the dervishes relinquish of the earthly life to be reborn in mystical union with God. This ceremony consists of seven parts.

*Our death is our wedding with eternity.
What is the secret? "God is One."
The sunlight splits when entering the windows of the house.
This multiplicity exists in the cluster of grapes.
It is not in the juice made from grapes.
For he who is living in the light of God,
The death of the carnal soul is a blessing.
Regarding him, say neither bad nor good,
For he is gone beyond the good and the bad.
Fix your eyes on God and do not talk about what is invisible,
So that he may place another look in your eyes.
It is in the vision of the physical eyes
That no invisible or secret thing exists.
But when the eye is turned toward the Light of God
What thing could remain hidden under such a Light?
Although all light emanate from the Divine Light
Don't call all these lights "the Light of God";
It is the eternal light which is the Light of God
The ephemeral light is an attribute of the body and the flesh.
...Oh God who gives the grace of vision!
The bird of vision is flying towards You with the wings of desire.
Mevlana*

Designed by jewelry artist Sevan Bıçakcı

Mevlana Commemorative Coin

Special Banknote celebrating 800th anniversary

We wondered...

- Why they chose this program,
- What the assets are,
- How we could apply for the program,
- How being a Sion graduate granted an advantage,

Erasmus: Education and Culture

What is ERASMUS?

As Buket Hekiman NDS '04 states; "Erasmus is the European Community program in the field of higher education. It is named after the philosopher, theologian and humanist Erasmus of Rotterdam (1465-1536) who lived and worked in several parts of Europe, in quest of knowledge and experience. By leaving his fortune to the University of Basel, he became a precursor of mobility grants. Currently participating countries are the 27 member states of the European Union, the 3 European Economic Area countries (Iceland, Liechtenstein and Norway) and the candidate country Turkey.

When I arrived in Paris, I felt really strange. I was not at home and in my hometown anymore. New people and classmates, a new campus, a different language of instruction, a new life... People from many cultures: Japanese, Chinese, Thai, Vietnamese, Senegalese, Tahitian, Greek, German, Moroccan, Algerian, Tunisian, Spanish, Finn... However I did not have lots of time for adaption, so in order to succeed, I tried to integrate myself into the lifestyle as soon as possible.

During the 5 months I spent in Paris, I had many experiences

all of which are really hard to explain. Most of them were the first for me. From several points of view, most of them are things which are impossible to experience in my country. Thanks to this journey, the way I think and react has changed. My thoughts about human life, politics and about my academic plans have changed. After having returned, I also began to see different aspects of life in Turkey than I hadn't seen before. So I strongly recommend you to go and live the Erasmus experience on your own.

On the very last day I was very sad to leave this extraordinary city; this life and my bike. As a French author said, Paris is really two steps far from paradise.

"Ajoutez deux lettres à Paris, ça devient PARADIS. " Add two letters to Paris; it becomes Paradise ("paradis" in French)

**Aykun Kasakyan,
Paris/France**

AYKUN KASAKYAN, graduated in 2004, studying at Işık University as a junior Electronics Engineering student.

A real life experience, Erasmus is a student exchange program which proposes multiple advantages. One of the positive

ways of Erasmus is that you can meet hundreds of people of my generation but from different countries reflecting their own culture. At the beginning, maybe you will not understand what is happening, may even wish to return back home. But I can say that if you want to prove yourself to gain self confidence, this is the best way. Live on your own and see the 'real world'.

Sion graduates were the majority of the people chosen for the Erasmus program, which proves the level of French and English of Sion. I am very thrilled just because I saw a different world in many ways. I had the occasion to 'live' there. So, take the time to enjoy and improve yourself!

**Feryal Kalafatoğlu,
Belgium**

FERYAL KALAFATOĞLU, graduated in 2004, studying in the faculty of Communications at Galatasaray University.

As a student of the faculty of Pharmacy at Istanbul University, I had the chance to be an Erasmus student in my junior year at a college, in the city of Lille, France. Even though I haven't practiced my French for three years after my graduation, I should state that,

being an alumni of NDS, I didn't encounter any problems concerning the language in social life or at academic level.

Studying at a foreign university and living abroad is an amazing experience itself. Furthermore, spending time with students of various backgrounds, you get to learn about cultures and lifestyles which help you develop your point of view in many ways. The program contributes to your foreign language, education and personal development, and makes you a world citizen.

For the students to apply, the academic success is the first criteria. Secondly, there is a foreign language test and an interview for the students to express their desire to go aboard.

**Buket Hekiman,
Lille/France**

BUKET HEKİMAN, graduated in 2004, studying in the faculty of Pharmacy at Istanbul University.

I had no other choice for my branch, so I decided to apply for the Erasmus program. I had the opportunity to learn how to live by myself, see different countries thus learn about other cultures as well. Being a Sion graduate was an advantage for me because I wanted to go to France and I was the only student who could speak French, so I was chosen without any hesitation. Also the test that I had to take, which was in French, was certainly very easy for me. I am very proud of being an Erasmus student, and it was a wonderful experience for me.

**Ece Öztunç,
France**

ECE ÖZTUNÇ, graduated in 2004, studying Translation and Interpreting at Yıldız Teknik University.

AN ERASMUS TO-BE... İPEK TIRYAKI AND EBRU HÜSREVOĞLU

There are several ways of studying aboard when you are at university. It is difficult and challenging to arrange a foreign university on your own but more reliable when you participate the Erasmus Program. The main reason for that is universities that you attend must have a contract with your current university. Otherwise, you will have to take some courses in Turkey. Everything is arranged in the Erasmus program. All you have to do is to decide which courses to take when you go there. Another advantage is that they offer students a grant when you follow the program. It is not a big amount of money, it at least helps you to pay your rent though.

It was really an advantage for me to be a Sion graduate. My first priority was France but there was only one place available. I had several friends from different French schools, who applied for the same school, but I was the one chosen. I think that's enough to show how lucky I am to be a Sion graduate.

I am ready to face everything in this new world. I wish to achieve my goals and come back with a happy smile on my face.

İpek Tiryaki

Hi! It's Ebru Husrevoğlu '04. Currently, I am a junior student at Sabancı University. studying Materials Sciences and Engineering which is a very new area in academic environment. When I was a freshman I learned about the Erasmus Exchange Program, European Community Action Scheme for the Mobility of University Students, named after the theologian and humanist philosopher. It attracted my attention. I started searching the conditions and the universities that have agreement with mine. At the end of the sophomore year, finally, I decided to make an application for ENSAM (Ecole Nationale Supérieure d'Arts et Métiers) to Paris center among few other countries and various center of ENSAM.

Upon my motivation letter to the committee, I was interviewed, evaluated on these data and my GPA. I was qualified to join the program in France. I proudly admit that being fluent in French after eight years of high school education at Sion may be the most important criteria for their decision.

Ebru Husrevoğlu

GOOD LUCK TO İPEK AND EBRU FROM FRIENDS!

Erdener BALALAN